

DÉLMAGYARORSZÁG

A MAGYAR SZOCIALISTA MUNKÁSPÁRT LAPJA

XIII. évfolyam, 305. szám

Ára: 50 fillér

Kedd, 1957. december 31.

Tavasza elkészül a munka új törvénykönyve

Kisházi Ödön munkügyi miniszter hétfőn tájékoztatta a sajtó képviselőit az időszeri munkaügyi kérdésekről.

A munkajogi problémákról szólva megemlítette, hogy jelenleg a legfőbb feladat az új munkatörvénykönyv elkészítése. Arra törekednek, hogy

az új munkatörvénykönyv messzemenő jogokat biztosítson a fegyelmetlen dolgozóknak és fellépjen a fegyelmetlenek, munkahelyüket indokolatlanul elhagyók ellen.

Az átlagbérelenőzéstől szólna a miniszter hangsúlyozta: bevezetése óta a minőség szemmel láthatóan javult és a kirívó aránytalanságok is megszűntek. Ezért ezt a módszert jövőre is fenntartják. A még mindig meglevő aránytalanságok megszüntetésére társadalmi bérbizottságok kezdtek meg munkájukat több iparágban.

Az építőiparban március elején bevezetett idénypótlék rendszerrel a miniszter elmondta, hogy jelenlegi formájában nem felel meg a követelményeknek. Módosításról tárgyalások folynak a minisztérium és az Építőipari Dolgozók Szakszervezete között.

Megoldásra vár a gépkocsivezetők munkaidejének problémája is. A gépkocsivezetők túlzott igénybevétele növeli a balesetveszélyt, ezenkívül bérfelesztést is okozhat.

A bérezés jelenlegi helyzetét összefoglalva a miniszter rámutatott, hogy

dolgozók realitára jelenleg magasabb, mint az elmúlt esztendőben bármikor. A jövő évben az lesz a legfontosabb feladat, hogy ezt a szintet tartjuk.

Aki fegyelmetlenül dolgozik, annak realitára bizonyos mértékben még emelkedhet is.

A munkaerőgazdálkodás alakulását érintve megállapította, hogy hazánkban számottevő munkanélküliség nincs. Az év elején még 20 ezer volt azoknak a száma,

akiknek munkanélküli segélyt nyújtottak, ez a szám jelenleg alig haladja meg az ezeröttszázat.

Elsősorban olyan női munkások vannak még ezek között, akik nehezebb munkaköröket nem tudnak ellátni. Iparunk átszervezésével ez a probléma is megoldódik, mert fejlődő hiadástechnikai és műszeriparunk a jövőben több női munkasort igényel. Egyébként ebben az évben eddig hetvenmillió forint munkanélküli segélyt fizettek ki. Gazdasági helyzetünk alakulása arra mutat, hogy előreláthatólag a jövő év elején a minisztérium javaslatot tehet a munkanélküli segély megszüntetésére.

Sok helyütt felvetődik a 45 órás munkahét bevezetésének gondolata — folytatta a miniszter —. A minisztérium is foglalkozik ezzel a problémával. Jelenleg az ellenforradalom kártevői miatt nincs mód a munkaidő csökkentésére.

Ha bizonyos mértékben erre mégis lehetőség adódna, úgy elsősorban az egészségre káros munkahelyeken kell bevezetni a rövidebb munkaidőt. Mindez azonban a termelékenység emelkedésén és a gazdaságos termelésen múlik.

A miniszter ezután rámutatott a bedolgozók munkájával kapcsolatos visszasszámokra. Ezt a munkát annak idején a sokgyermekes anyák, a rokkantak és a csökkent munkaképességűek érdekében rendszeresítették. Sokan azonban nyereszésként használják fel.

Nem egy esetben a munkát alvállalkozóknak adják ki és munka nélkül nagy összegeket keresnek. Ezért rendelkezés készül, amely az egyébként hasznos bedolgozókat rendszert visszaadja eredeti hivatásának.

A miniszter ezután szóvá tette a szociálpolitikai intézkedésekben mutatkozó ketlétséget. Sok esetben azonos kérdésekben dönt a Munkaügyi Minisztérium, az Egészségügyi Minisztérium, sőt a tanács is. Hasonló visszasszámok

vannak a társadalombiztosításban is, ahol az igazgatási rész az SZTK-ra, az orvosai véleményezés viszont az Egészségügyi Minisztériumra tartozik. Ezeket a hiányosságokat megszüntetik.

Jelentős problémák vannak a munkaruhaellátás területén. Jelenleg körülbelül tizenkétszer annyit költ az ország munkaruhára, mint 1951-ben. Gyakran munkahelyeken kívül is használják a munkaruhákat, sok a lopás is. Ugyanakkor panaszok vannak a munkaruhaelosztás módszere miatt. A minisztérium javaslatot tett a gazdasági bizottságnak a munkaruhaelosztás új rendszerére.

Az egyenruha-futtatás változatlan marad.

A miniszter a nyugdíj-kérdésről szólva a mezőgazdasági termelőszövetkezeti dolgozók öregségi és rokkantsági nyugdíjáról legutóbban megjelent rendeletet méltatta, majd arról beszélt, hogy a párt és a kormány módot keres a jelenlegi és a régi nyugdíjak közötti nagy különbség megszüntetésére. Szólt arról a kezdeményezésről, hogy kölcsönös nemzetközi társadalombiztosítási szerződéseket kötünk a baráti államokkal.

E megállapodások olyan esetekre vonatkoznak majd, amikor egyik-másik dolgozó hosszabb ideig a szerződő országban dolgozik, vagy látogatás, üdülés során a baráti országban esetleg megbetegszik. Az első ilyen szerződést Jugoszláviával már meg is kötöttük.

Kisházi Ödön munkaügyi miniszter befejezésül az ipari tanulók képzésének helyzetéről beszélt, hangsúlyozva, hogy az oktatás színvonala az utóbbi időben jelentősen javult. Rövidesen kidolgozzák az ipari tanulók oktatásának 8-10 éves tervét, ami lehetővé teszi, hogy a szakmunkásutánpótlás iparunk fejlődésének megfelelően alakuljon.

Január elsején megszűnik a lakosság üzemanyag-ellátásának jegyrendszere

A feldolgozásra kerülő köölajmennyiség összehasonlítása 1957-ben, az előző évekhez viszonyítva lényegesen megváltozott. Ez a változás különösen benzintermelésünk kedvező alakulását vonja maga után, ami lehetővé teszi, hogy 1958. január 1-től a lakosság üzemanyag-ellátásának jegyrendszerét megszüntessék.

A hivatalos lap legközelebbi számában megjelenő, erre vonatkozó minisztertanácsi határozat szerint tehát január 1-től magánüzemanyag minden korlátozás nélkül, szabadon szerzhető meg a tulajdonukban lévő gépkoc-

Új üzemezz

építésébe fogtak az újszegedi Ládagyárban. A hatalmas, csővezetési csarnok 60 méter hosszú és tizenkét méter széles lesz. Ellátják modern fűtő- és szellőztető berendezéssel is. Ez az új üzemezz a Ládagyár tervezett nagy felújítási akciója első létesítményeként épül.

(Simon István felvétele)

Január 1-től nappal sütik a kenyeret

— A Sütőipari Vállalat igazgatója és a városi tanács kereskedelmi osztályának előadója nyilatkozik, hogyan oldják meg a kenyérelátást —

A Minisztertanács utasította az Elelmezésügyi Minisztériumot és az Elelmezési Dolgozók Szakszervezetét, vizsgálják meg és ha lehet, 1958. január 1-től vezessék be — a pékek régi kívánóságát — a nappali kenyérsütést. És van lehetőség. 1958. január elsejétől — helyesebben 2-től — nappal dolgoznak a pékek. Mit jelent ez? Hogyan biztosítják ezután Szeged kenyérelátását? Ilyen kérdésekkel kerestük fel Magyar Máttyás elvtársat, a Sütőipari Vállalat igazgatóját.

A pékek reggel 4-kor kezdenek

— Január 2-án vállalatunknál — kezdte Magyar elvtárs — hajnali 4 órakor kezdődik a munka. Régi kívánóságunk teljesült. A sütőipari munkás — válljuk be öszintén — eddig nemigen élvezte a művelődéshez való jogot. Éjjel dolgoztak, nappal álmosak, fáradtak voltak. Végre meghallgatták kérésünket. Az év elején már megpróbáltuk az »átállást«. Saj-

nos, nem sikerült. Az előfeltevételek nem tudtuk biztosítani. A KDB 70. sz. rendelet — a szállítási szerződés — kötött, nyomott bennünket. Nem tudtuk teljesíteni a szerződést, s időre kiszállítani a kenyeret. A rendelet ugyanis az átállással nem változott. Még akkor készült, amikor éjjel dolgoztunk, ezért lehetetlen volt teljesíteni. Reméljük, most ezt is módosítják.

— Tehát reggel 4 órakor kezdünk — folytatja Magyar elvtárs. — Ez a gyakorlatban azt jelenti, hogy reggel 6-kor nem lesz friss kenyér. De nem kell megijedni, kenyér az lesz. Igaz, nem forró, az előző esti sütést szállítjuk ki. Tehát mindössze 7-8 óras »szikkadt« kenyér kerül reggel forgalomba. Egész nap folyamatosan szállítjuk a kenyeret, tehát már délelőtt megérkezik a friss kenyér.

Hét órakor kezdik a kifli kiszállítását

— Nagyobb problémát okoz — reméljük csak kezdetben — a péksütemény-ellátás. Reggel fél 7, háromnegyed 7-kor kezdjük meg a szállítást. A reggeli órákban lényegesen kevesebb sütemény kerül az üzletekbe, mint eddig. De intézkedést tettünk a zavartalan ellátás érdekében. Újszeged ellátására az újszegedi sütőüzemben is gyártunk süteményt. Eddig ebben az üzemben csak kenyeret sütöttünk. A Tavasz utcai sütőüzem csak péksüteményt gyárt.

— Dolgozóink mindent megtesznek — mondta befejezésül Magyar Máttyás. — Természetesen ehhez segítséget várunk a vásárlóktól is. Kezdetben számolni kell kisebb-nagyobb zavarral, de a vásárlók megértésével könnyen legyőzhetjük.

Szerződés a sütőipar és a kereskedelem között

Ezek után nézzük meg, mit tesz a kereskedelem a

kenyér és a péksütemény biztosításáért. Kurucz Árpád, a kereskedelmi osztály előadója erről így nyilatkozik:

— A Sütőipari Vállalat és a kereskedelmi szövetkezetek — míg a KDB nem határoz — szerződést kötöttek. A szerződés lényege a következő: Az egymászakos árudákba a sütőipar a megrendelt kenyérmennyiség 50 százalékát fél 12-ig, a másik 50 százalékát pedig a délutáni nyitás után egy órával szállítja le. A földművelésszövetkezeti boltok délután 1 óráig megkapják a szükséges kenyeret.

Az első szünethen kiviszik a kiflit az iskolákba

— A sütőipar és a kereskedelmi vállalatok a szerződésben rögzítették, hogy az üzletek kívánása szerint mindennap meghatározott időben érkezik a friss kenyér. Például a 8-as árudába délelőtt 11 órakor. Hétfőn és ünnepnapok után csak friss kenyér kerül forgalomba. A többi napokon az előző esti sütésből a napi kenyérfogyasztás 25 százalékát biztosítják.

— A péksüteményt a sütőipar reggel 7-től 11 óráig szállítja ki a boltokba. Az iskolák közelében és a főútvonalakon levő üzletekbe 9 óráig. Az Elelmezéskereskedelmi Vállalat és a Sütőipar vállalta, hogy az iskolákban a 9 óras szünethen süteményt árusítanak. A szülők tehát reggel csak annyi süteményt vásárolhatnak, ami a reggelhez szükséges. A vásárlók megértésével minden különösebb zavar nélkül térhetünk át Szegeden a nappali sütésre.

Ma:

Az új bérházak lakáselosztása a tanács vb. előtt

Kincsek egy tiszparti palotában

A III. és IV. békekölcsön nyereszámai

Üdám Szilveszterre készül a szegedi járás is

Kivánni, akarni nem elég...

M a éjjel jó borral telt poharainkat összekoccintva, családunk, vagy barátaink, munkatársaink vidám jókedvű körében búcsúztatjuk a dolgozó évet, s köszöntjük az elkövetkezőt. Így kívánunk egymásnak boldogabb új esztendőt. Bármilyen is volt a régi, az újtól ösdiök óta mindig többet, s jobbat vár az ember. Egy év előtti kívánásunk teljesült. Valóban boldogabb volt ez az év, mint előde. Pedig a gyógyulás éve volt ez, az ellenforradalom okozta sebeket gyógyítottunk munkánkkal, s jórészen külföldi gyógyszerrel, baráti segítséggel.

Most mintegy 14 százalékkal magasabb a dolgozók realitára, s a megnövekedett igényeket is viszonylag jól kielégíthettük. Olyan nagy ünnepi vásárlás után is, mint az idei karácsony volt, tömötték az áruházak, s boltok polcai. Ezt a helyzetet akarjuk fenntartani, s javítani az új évben, amelynek holnapra átlépjük küszöbét.

Kivánni és akarni azonban nem elég. Cselekedni is kell. A múlt évi nagyfokú segítségére mindig nem számolhatunk. Barátaink vállára mindig nem támaszkodhatunk. A mi teifeink van most a sor. Tettek? Mik lehetnek ezek? Nem erőltetett dolog, s nem is hangzatos szövegek meg a szilveszteri mulatság, s az új év első ünnepnapján sem ezek a szakmai mondatok: nélkülözhetetlen gazdaságosabb termelés. Elsősorban ugyanis a termelékenység növelésére, az önköltség csökkentésére és ezek szoros velejárójára, a munkafegyelmet további javítására van szükség. Sokat emlegetett szavak ezek. Azért mégsem vésődött eléggé agyunkba, nem vált még vérünkbe. Azaz kell, hogy legyen és így kell cselekednünk, mert csak így lehet valóság az akarat és kívánás. Így lehet gazdagabb, boldogabb az új esztendő.